

Czwartek 13 styczeń 2005

- potrzebą zwalczania źródeł terroryzmu poprzez np. koordynację w dziedzinie pomocy rozwojowej oraz wsparciem dla rodzących się procesów demokratycznych na zasadzie pełnego przestrzegania praw człowieka i prawa międzynarodowego; wzywa obydwu partnerów do aktywnego zaangażowania się w reformę ONZ, a w szczególności Rady Bezpieczeństwa, włączając w to jej skład, w celu zwiększenia jej skuteczności i odpowiedzialności oraz zdolności do wdrażania swych decyzji;
  - potrzebą skutecznej reakcji — w oparciu o wspólną podstawę Milenijnych Celów Rozwoju — na nowe globalne wyzwania przekraczające granice krajowe, szczególnie zmniejszenie ubóstwa, choroby zakaźne i degradacja środowiska naturalnego, głównie poprzez wspieranie dialogów dotyczących ochrony klimatu i emisji pochodzących z transportu; dlatego też uważa, że katastrofa spowodowana przez tsunami stwarza okazję do wspólnego, zgodnego wsparcia i akcji pomocy, połączonej z działaniami ze strony ONZ, dla dotkniętych tą katastrofą krajów, po których nastąpić powinny długofalowe programy odnowy i odbudowy mające na celu trwały rozwój tego regionu;
- c) nowy impuls do wzmocnienia partnerstwa gospodarczego, poprzez skoncentrowanie się na określonych ideach mających na celu dalszą, jak najściślejszą transatlantycką integrację gospodarczą, działania prowadzące w kierunku obszernego Transatlantyckiego Porozumienia o Ruchu Lotniczym i przyspieszenia dialogu w sprawie regulacji rynku finansowego z myślą o wsparciu dynamicznego i otwartego transatlantyckiego rynku kapitałowego;
6. uważa, że powyższe inicjatywy powinny doprowadzić, do grudnia 2005 r., do porozumienia pomiędzy partnerami transatlantyckimi w celu aktualizacji Nowej Agendy Transatlantyckiej z 1995 r., zastępując ją „Porozumieniem o Partnerstwie Transatlantyckim”, które ma wejść w życie od 2007 r.;
7. jest zdania, że Transatlantycki Dialog Ustawodawczy musi być w pełni uruchomiony, iż powinien zostać stworzony system wczesnego ostrzegania pomiędzy obiema stronami, a także, że istniejąca wymiana międzyparlamentarna powinna być przekształcona stopniowo w *de facto* „Zgromadzenie Transatlantyckie”;
8. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, parlamentom Państw Członkowskich oraz Prezydentowi i Kongresowi Stanów Zjednoczonych Ameryki.

P6_TA(2005)0008

Redukcja zadłużenia krajów rozwijających się

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie redukcji zadłużenia krajów rozwijających się

Parlament Europejski,

- uwzględniając spotkanie Klubu Paryskiego, grupy zrzeszającej 19 państw-wierzycieli, w tym 12 Państw Członkowskich, które odbyło się w dniach 17-21 listopada 2004 r.,
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje z dnia 25 kwietnia 2002 r. w sprawie zmniejszenia zadłużenia krajów HIPC⁽¹⁾ oraz z dnia 18 maja 2000 r. w sprawie zadłużenia zagranicznego biednych krajów⁽²⁾,
- uwzględniając Milenijne Cele Rozwoju, do których zobowiązały się wszystkie państwa członkowskie ONZ w 2000 r.,
- uwzględniając inicjatywę Nowe Partnerstwo dla Rozwoju Afryki (NEPAD), przyjętą w październiku 2001 r. w Abudży (Nigeria) i uznaną następnie przez Unię Afrykańską za część jej społeczno-gospodarczego programu rozwoju,
- uwzględniając plan działania przyjęty na spotkaniu w Kananaskis w dniu 27 czerwca 2002 r. przez grupę G8 skupiającą państwa uprzemysłowione oraz uwzględniając konkluzje Prezydencji G8 przyjęte na szczycie w Evian w dniu 3 czerwca 2003 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 131 E z 5.6.2003, str. 167.

⁽²⁾ Dz.U. C 59 z 23.2.2001, str. 239.

Czwartek 13 styczeń 2005

- uwzględniając rezolucję Komisji Praw Człowieka ONZ nr 2001/27 w sprawie skutków polityk dostosowania strukturalnego i zadłużenia zagranicznego dla praw człowieka, w szczególności dla praw gospodarczych, socjalnych i kulturowych,
  - uwzględniając petycję „Jubileusz 2000”, podpisaną przez 24 miliony obywateli i wzywającą do umorzenia zadłużenia krajów rozwijających się,
  - uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że większość Najbiedniejszych i Najbardziej Zadłużonych Państw Świata (tzw. krajów HIPC) znajduje się na obszarze Afryki Subsaharyjskiej,
- B. mając na uwadze zadłużenie państw Afryki, szacowane na około 230 miliardów USD oraz mając na uwadze, że zgodnie z szacunkami kraje afrykańskie o niskich przychodach wydają około 39 miliardów USD rocznie na obsługę swojego zadłużenia,
- C. mając na uwadze, że umorzenie długów uwolniłoby środki na inne cele, a uwolnione kwoty stałyby się częścią budżetu państwowego, przez co mogłyby służyć zmniejszaniu ubóstwa,
- D. mając na uwadze, że redukcja zadłużenia jest częścią Milenijnego Celu Rozwoju nr 8, który zmierza w szczególności do kompleksowego rozwiązania problemu zadłużenia krajów rozwijających się poprzez podjęcie krajowych i międzynarodowych kroków służących utrzymaniu długookresowej zdolności do spłaty zadłużenia,
- E. mając na uwadze, że ograniczenie się do redukcji zadłużenia nie stanowi panaceum, a redukcja taka sama w sobie nie stworzy zasobów, nie zmniejszy ubóstwa i nie przyczyni się do wspierania rozwoju; mając na uwadze, że przyszłość krajów rozwijających się zależy w głównej mierze od dobrego rządzenia i inwestowania w ich własnych obywateli,
- F. mając na uwadze, że w 1996 r. Bank Światowy, MFW, G7 oraz Klub Paryski podjęły inicjatywę zmierzającą do redukcji zadłużenia krajów HIPC,
- G. mając na uwadze, że zgodnie z raportem UNCTAD z roku 2002 po dwóch dekadach realizacji programów dostosowania strukturalnego ubóstwo wciąż rośnie,
- H. mając na uwadze, że Klub Paryski zgodził się w dniu 21 listopada 2004 r. na umorzenie 80 % długu publicznego Iraku w celu wsparcia odbudowy tego kraju oraz mając na uwadze, że zadłużenie to zostanie zredukowane w trzech etapach: 30 % natychmiast, 30 % w 2005 r. i 20 % w 2008 r.,
- I. mając na uwadze, że po tragicznych w skutkach tsunami w Azji nasiliły się głosy nawołujące do zawieszenia zadłużenia krajów dotkniętych kataklizmem, w celu wsparcia procesu ich odbudowy i odnowy,
1. przyjmuje do wiadomości umorzenie 80 % zadłużenia Iraku; podkreśla jednak, że wszyscy wierzyciele, a w szczególności międzynarodowe instytucje i krajowe rządy muszą zgodzić się na zmniejszenie zadłużenia krajów rozwijających się, przyznając pierwszeństwo Krajom Najslabiej Rozwiniętym (kraje LDC);
  2. wzywa Komisję i Państwa Członkowskie do przejścia na forach wielostronnych i dwustronnych wiodącej roli w stopniowym zmniejszaniu zadłużenia zagranicznego krajów rozwijających się; wzywa je także do aktywnego dążenia do osiągnięcia celu, polegającego na przeznaczaniu 0,7 % PKB na pomoc rozwojową dla krajów zamorskich, w celu osiągnięcia Milenijnych Celów Rozwoju;
  3. z zadowoleniem przyjmuje głosy wzywające do zawieszenia zadłużenia państw dotkniętych tsunami; wzywa jednak do redukcji zadłużenia również innych biednych krajów, jako że międzynarodowa solidarność nie powinna być uzależniona od tragicznych wydarzeń;
  4. podkreśla, że redukcja zadłużenia powinna w pierwszej kolejności dotyczyć krajów LDC i być dokonywana wyłącznie pod warunkiem, że środki uzyskane przez rządy dzięki takiej redukcji zadłużenia zostaną przeznaczone na pomoc najbiedniejszym w ich wspólnotach;

Czwartek 13 stycznia 2005

5. uważa, że proces redukcji zadłużenia publicznego powinien nabrać tempa i zostać pogłębiony w tych krajach, których rządy przestrzegają praw człowieka i zasad dobrych rządów oraz przyznają priorytet likwidacji ubóstwa;
6. podkreśla, że poprzednie inicjatywy, w tym poszerzona inicjatywa HIPC są wciąż nieadekwatne do bieżącego kontekstu gospodarczej globalizacji i podkreśla, że wszelkie takie inicjatywy należy uznać za krok w kierunku stopniowego zmniejszania całego zadłużenia;
7. podkreśla w związku z tym konieczność dostosowania obecnej inicjatywy HIPC, tak aby sprostać wymogom krajów, spełniających kryteria udziału w inicjatywie, które jeszcze nie osiągnęły punktu decyzyjnego z powodu skrajnej politycznej niestabilności, oraz podkreśla konieczność zapewnienia większej elastyczności również na innych płaszczyznach, takich jak długość okresu dowodowego, zawartość zarówno dowodów, jak i tymczasowych opracowań dotyczących strategii walki z ubóstwem oraz redukcja zadłużenia w okresie przejściowym;
8. z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym przesunięcie terminu zakończenia inicjatywy HIPC na koniec roku 2006, co niektórym krajom spełniającym kryteria udziału w inicjatywie, w których zakończyły się konflikty, umożliwi rozpoczęcie pracy nad przygotowaniem niezbędnych dowodów w celu wzięcia udziału w inicjatywie; wzywa do dodatkowej redukcji zadłużenia koncentrującej się na pojednaniu oraz odbudowie infrastruktury w tych krajach, w celu zmniejszenia prawdopodobieństwa pojawienia się kolejnych konfliktów;
9. uważa, że wszelkie dodatkowe fundusze uzyskane przez rządy dzięki redukcji zadłużenia powinny zostać przeznaczone na projekty społeczne w ramach planów uzgodnionych z donorami i społeczeństwem obywatelskim, tak aby zwiększyć wydatki socjalne w takich obszarach, jak edukacja podstawowa, podstawowa opieka zdrowotna oraz HIV/AIDS;
10. wzywa Komisję i Państwa Członkowskie do zapewnienia, poprzez efektywną koordynację działań w ramach grupy G8, Banku Światowego i MFW, aby żadnemu państwu, które naprawdę pragnie walczyć z ubóstwem, wprowadzać zasady dobrego rządzenia i realizować reformy gospodarcze nie odebrano szansy osiągnięcia Milenijnych Celów Rozwoju wskutek braku środków finansowych;
11. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie AKP-UE, Unii Afrykańskiej, ONZ, Międzynarodowemu Funduszowi Walutowemu, Bankowi Światowemu oraz rządowi i parlamentom Państw Członkowskich.

P6_TA(2005)0009

Wyniki wyborów na Ukrainie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie wyników wyborów na Ukrainie

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 listopada 2003 r. ⁽¹⁾ w sprawie „Szerszej Europy — Sąsiedztwo: Nowe ramy dla stosunków z naszymi sąsiadami ze Wschodu i Południa”,
- uwzględniając swoje rezolucje dotyczące poprzednich tur wyborów prezydenckich na Ukrainie przyjęte w dniach 28 października 2004 r. ⁽²⁾ oraz 2 grudnia 2004 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając Umowę o Partnerstwie i Współpracy pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi a Ukrainą ⁽⁴⁾, która weszła w życie z dniem 1 marca 1998 r.,
- uwzględniając Wspólną Strategię Rady Europejskiej 1999/877/WPZiB w sprawie Ukrainy ⁽⁵⁾, przyjętą przez Radę Europejską w Helsinkach w dniu 11 grudnia 1999 r.,
- uwzględniając oświadczenie końcowe oraz zalecenia Parlamentarnej Komisji Współpracy UE-Ukraina z dnia 16 i 17 lutego 2004 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 87 E z 7.4.2004, str. 506.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2004)0046.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2004)0074.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 49 z 19.2.1998, str. 3.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 331 z 23.12.1999, str. 1. Wspólna Strategia zmieniona Wspólną Strategią 2003/897/WPZiB Rady Europejskiej z dnia 12 grudnia 2003 r. (Dz.U. L 333 z 20.12.2003, str. 96).